

Søvndal ville være i stand til at betale med det danske nationalbudget som kompensation til opiumsdyrkerne.

Vi giver penge til humanitær bistand. Vi giver 250 mio. kr., så vidt jeg husker, til humanitær bistand og 500 mio. kr. til genopbygningsbistand – det er et svar til hr. Niels Helveg Petersen. Det er tiltrådt i Finansudvalget i fjor.

Men der er også forbedringer, og man skal da være døv og blind for ikke at konstatere det. Man skal hverken være i stand til at høre fjernsyn eller se fjernsyn, for der vil man kunne se, at kvindernes stilling er blevet ganske forandret i Afghanistan – ganske forandret.

Så er der også andre ting, der er blevet bedre. Der er udviklet et nationalbudget, som er forudsætningen for, at en central regering kan fungere. Der er introduceret en ny mæntfod, og der er kommet et bankvæsen, således at handelen kan komme i gang igen. Uddannelses- og sundhedsprogrammerne er under gennemførelse, der er en modernisering i flere ministerier, og der er samtidig foretaget en afvæbning og reintegration af de tidligere talebansoldater i Afghanistan. Så det er altså også fremskridt, men det holder jo ikke i længden, hvis ikke vi får sikret, at krigsherrerne og opiumsdyrkerne bliver stoppet.

Så selvfølgelig går det ikke godt, for så var der ikke grund til beslutningsforslaget. Det går bare bedre nogle steder, end hr. Villy Søvndal siger. Og det går værre nogle steder, end hr. Søvndal vil være med til at gøre noget ved, fordi han ikke vil være med til at følge FN's opgør med krigsherrerne og stabiliseringen af Karzais regering.

Afrundende vil jeg sige, at jeg er glad for den meget brede tilslutning, der er kommet fra Folketinget. Jeg synes, det er meget vigtigt, at Folketinget tager den her opgave på sig. Vi fandt i september i et enigt Folketing, at det var nødvendigt at gøre op med Taleban, og det har så de følgevirkninger, at det også er nødvendigt at stå ved, hvad man gjorde, og derefter være med til at sikre og stabilisere Bonnprocessen og Karzais regering. Og Sikkerhedsrådets seneste resolution, 1510, understreger, at det internationale samfunds bidrag til både stabilitet og udvikling er helt afgørende for Afghanistans fremtid.

Kl. 11.00

Vi har fra starten aktivt bidraget til at gøre den politiske overgangsproces og genopbygningsbistanden i Afghanistan til en succes. Den danske indsats vidner om det ansvar, vi føler for

Afghanistans fremtid, og jeg er glad for at kunne sige, at vi med udvidelsen af det danske bidrag til sikkerhedsstyrkerne lever op til dette ansvar. Opgaven er langtfra løst. Men den bliver ikke løst, hvis man løber fra den og svigter FN.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil undskylde over for udenrigsministeren, at jeg diskuterede realiteter og ikke formaliteter, og realiteterne er altså, at det er den amerikanske administration og det er USA, der lægger linjen i Afghanistan – sådan er det. Det er også USA, der laver alliancerne og beslutter, hvem man skal være allieret med, og hvem man ikke skal være allieret med – sådan er det.

Jeg går ikke ud fra, at udenrigsministeren vil tage noget ansvar for de alliancer, som er indgået med forskellige krigsherrer. Det går jeg ikke ud fra at udenrigsministeren vil. Men de har jo altså ikke desto mindre været der.

Jeg vil så sige, at det jo efter udenrigsministerens opfattelse var sådan, at der lå et klart mandat for Irakkrigen, da den gik i gang, og dermed altså også for dansk deltagelse. Det var der jo en række partier der ikke syntes. Og derfor må der jo efter udenrigsministerens opfattelse være en lang række partier i det her Folketing, som har et tvetydigt forhold til FN, for de kunne ikke se det der klare mandat.

Jeg synes, udenrigsministeren skal erkende, at når der ligger et mandat fra FN, må ethvert land selvfølgelig træffe en selvstændig beslutning om, om man synes, at det er værd at efterkomme, ikke at man skal gå imod det, men om man f.eks. skal stille tropper til rådighed, hvor mange tropper man skal stille, og hvordan og hvorledes. Det må ethvert land have lov til, og det må vi også have lov til at diskutere i Danmark på basis af en konkret analyse af situationen i det land, vi diskuterer.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes måske, udenrigsministeren fik pustet sig lovlig meget op i betragtning af situationen omkring FN.

Det er næsten for meget at skulle høre en dansk udenrigsminister efter at have brudt alle regler for international opførsel i forbindelse med Irakkrigen sådan påberåbe sig troskaben i forhold til FN og den sande fortolkning af, hvad der er rigtigt og forkert i FN.